

כך מתחיל סיפור ויראו את הקולות

ספר מודפס או בקובץ PDF

מאת איציק אלוני עריכה אריס קליין

ציטוט העורכת – "סיפור סוריאליסטי. מטריד, פורק עול וגדוש בדמיון שהוא עדות נוקבת לשבריריותו של המצב האנושי".

1

ברעם הוא לא משוגע, הוא לא יצא ממוסד כלשהו וזאת לא בדיחה. על כך יעידו אשתו לואיזה, בנו איתן וגם מעט החברים שנותרו לו. הוא בן 60 אך נראה זקן יותר לגילו, יש אומרים שבעים ויש כאלה שהולכים רחוק יותר. פניו צנומים, שיערו שיבה כבר מגיל שלושים ושמונה, קצת כפוף, זיפי זקן טריים אך עיניו השחורות והזערוריות ערניות וחדות מאוד.

יום של הרגשה טובה, יום מיוחד. מזג האוויר לא שונה מהימים האחרונים, שמיים מתבהרים מעננים. ברעם עוקב אחר העננים שנעים במהירות ומשנים צורות לחיות משונות ולפרצופים מעוותים, עד שהשמיים הופכים זכים לחלוטין.

מדי יום, לואיזה אשתו, מתרגלת יוגה בסלון ביתם, בזמן הזה ברעם נאלץ לצאת ולהמתין מחוץ לבית למשך שעה וחצי. לואיזה הציבה לו שתי אפשרות, להסתודד בחדר השינה שלהם או לצאת מחוץ לבית, הוא בחר את החוץ. ההחלטה לתרגל יוגה ולעבוד על הגוף והנפש, הגיחה אצלה ביום בהיר אחד. היא נעזרת באינטרנט, בתכנית מומלצת לתרגול יוגה שתואמת את יכולותיה, ומאז כל הבית התהפך.

בשיעור הראשון שתרגלה ביקשה מברעם שישב ויצפה בה, והוא נענה. באמצע השיעור עצרה להתעטש, ויצא לה עיטוש כל כך חזק שברח לה פיפי... הוא נשאר תקוע במקום ולא בדיוק מצא את עצמו.

היא האשימה אותו ב'אקסידנט' שקרתה לה, בטענה שהוא התרכז בה יתר על המידה, וביקשה ממנו לעזוב את המקום והורתה לו לבחור חדר או חוץ. מאז ברעם מבלה בחוץ בזמן תרגול היוגה שלה, הוא אירגן לו ספסל נשיאה מתקפל קל ונייד...